

OPERA
NA ZAMKU
w Szczecinie

PUCCINI

MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

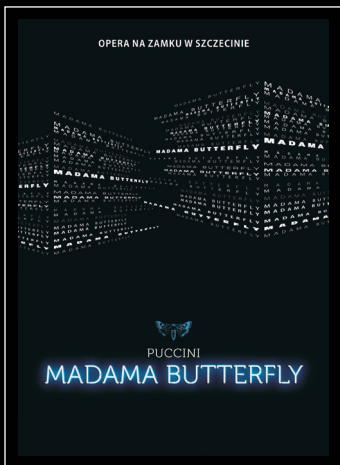
MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

MADAMA BUTTERFLY

Projekt plakatu:

Archiwum Opery na Zamku

Teksty:

Piotr Urbański

Piotr Deptuch

Opracowanie redakcyjne:

Anna Markiewicz-Czaus

Projekt i skład programu:

Monika Gerlicka

Korekta:

Krystyna Pawlikowska

OPERA
NA ZAMKU
w Szczecinie

Giacomo Puccini
Madama Butterfly
opera w trzech aktach

libretto

Luigi Illica | Giuseppe Giacosa

przekład libretta

Michał Bajer

prapremiera

Teatro alla Scala, Mediolan, 17 lutego 1904 r.

premiera obecnej realizacji

26 maja 2012 r.

REALIZATORZY

Kierownictwo muzyczne

Wojciech Semerau-Siemianowski

Reżyseria

Pia Partum

Scenografia i kostiumy

Barbara Hanicka

Choreografia

Tomasz Wygoda

Reżyseria świateł i projekcje

Wojciech Puś

Materiał wideo

Masahiro Tachibana

Przygotowanie chóru

Małgorzata Bornowska

Asystent reżysera

Wiesław Łągiewka

Asystenci kierownika muzycznego

Ewelina Rożek-Jaworska, Norbert Twórczyński

OBSADA

Madama Butterfly

Ewa Wiśniewska-Schoppa

B.F. Pinkerton

Jacek Laszczkowski

Sharpless

Tomasz Łuczak

Suzuki

Małgorzata Kustosik

Goro

Piotr Zgorzelski

Kate Pinkerton

Lucyna Boguszewska

Książę Yamadori

Paweł Wolski

Bonzo

Janusz Lewandowski

Komisarz

Mirosław Kosiński

Urzędnik cesarski

Wiesław Łągiewka

Ćma

Patryk Kowalski

Matka, Ciotka, Kuzynka, Krewni Buttefly, Marynarze

Orkiestra, Chór i Balet Opery na Zamku

Dyrygent

Vladimir Kiradjiev

STRESZCZENIE LIBRETTA

Akcja dzieje się w Nagasaki.

AKT I

Porucznik amerykańskiej marynarki wojennej B.F. Pinkerton chce zawrzeć „japońskie małżeństwo” z Cio-Cio-San, którą przyjaciele nazywają Butterfly – ‘motyl’. Wynajął mały domek na wzgórzu z widokiem na port, w którym ma zamieszkać jego żona. Zarówno narzeczoną, jak i domek znalazł dla niego pośrednik matrymonialny Goro, który pokazuje oficerowi zalety nowego lokum.

Przybywa amerykański konsul w Nagasaki, Sharpless. Dla niego jest oczywiste, że decyzja porucznika o poślubieniu piętnastoletniej gejszy to tylko rozrywka. Dla Butterfly natomiast, o czym przekonał się podczas jej wizyty w konsulacie, to sprawa niezwykle poważna, kwestia życia lub śmierci. W rozmowie z Butterfly konsul doszedł do przekonania, że dziewczyna nie myśli o japońskiej formule małżeństwa, ale rzeczywiście jest zakochana w poruczniku i traktuje przyszły związek z nim z pełną powagą. Dla niego potajemnie odwiedziła misjonarzy, wyrzekła się religii przodków i przyjęła chrzest po to, aby u boku męża wieść nowe życie. Odkrycie tego faktu doprowadzi do odrzucenia jej przez bliskich. Butterfly odcięła się tym od przeszłości i powierza siebie oraz swoją przyszłość mężowi. Pinkerton śmieje się z obaw przyjaciela.

Ich rozmowa zostaje przerwana przez przybycie panny młodej oraz jej krewnych i przyjaciół. Rodzina chce przekazać Butterfly kilka przedmiotów, w tym figurki przodków i miecz, który przesłał jej ojcu cesarz z rozkazem popeñnienia samobójstwa.

Przybywają urzędnicy, by poświadczyć ważność ceremonii zaślubin. Podczas radosnego świętowania zjawia się krzyczący i przeklinający dziewczynę jej wuj, japoński kapłan, Bonzo. Odkrył jej zdradę i rzuca na nią klątwę, żądając od wszystkich, by się jej wyrzekli. Poruszony tym Pinkerton wyrzuca złorzeczących krewnych ze swojego domu. Butterfly gorzko płacze, a Pinkerton stara się ją pocieszyć. Akt kończy namiętna scena miłosna, noc poślubna – duet Butterfly i Pinkertona.

STRESZCZENIE LIBRETTA

AKT II

Upłynęły trzy lata, odkąd Pinkerton wyjechał z Nagasaki, obiecując rychły powrót. Suzuki, służąca i przyjaciółka Butterfly, chociaż jest przekonana, że Pinkerton opuścił jej panią, modli się o to, by jednak wrócił. Butterfly natomiast jest pełna wiary i ufności. Karcąc Suzuki za jej wątpliwości, dziewczyna śpiewa o powrocie ukochanego i ich radości, jaka nastąpi we wspólnym domu – *Un bel di vedremo* (Kiedyś przyjedzie).

Pinkerton rzeczywiście zamierza wrócić do Nagasaki, ale nie do swojej japońskiej żony. Przed opuszczeniem Ameryki napisał list do Sharplessa, prosząc go, by przekazał Butterfly, że w swoim kraju ożenił się i przyjedzie do Nagasaki z Kate. Sharpless wzywa Butterfly, by przekazać jej tę wiadomość. Widząc jednak emocje, jakie wzbudził sam widok listu Pinkertona, nie jest w stanie tego zrobić. Pełna radości Butterfly wierzy, że ukochany pamięta o niej i musi do niej powrócić. Sharpless stara się jej wyjaśnić sytuację, ale przerywa mu pojawienie się księcia Yamadori, którego Goro przedstawia jako konkurenta do ręki Butterfly. Pieniądze zostawione jej przez Pinkertona rozeszły się, a dziewczynie grozi ubóstwo. Goro dowodzi, że porzucenie jest jednoznaczne z rozwodem. Butterfly jednak protestuje: nie może wyjść za Yamadoriego, ponieważ zgodnie z prawem amerykańskim jest już mężatką, i oczekuje na przybycie Pinkertona.

Po odejściu Yamadoriego Sharpless raz jeszcze podejmuje wysiłek, by otworzyć oczy Butterfly. W duecie *Ora noi* prezentuje treść listu i próbuje przekonać dziewczynę, że Pinkerton jest niewierny i zapomniał o niej. Jedyłą odpowiedzią pobladłej Butterfly jest pokazanie konsulowi synka, urodzonego już po wyjeździe Pinkertona. Jeśli tylko dowie się on o istnieniu syna, czym prędzej przybędzie do Japonii.

„Czy słyszysz, mój słodki” – śpiewa do syna, któremu na imię Smutek – „co ten zły człowiek mówi?” Jeśli Pinkerton nie wróci,

Butterfly może albo powrócić do dawnego życia i śpiewać dla ludzi, albo umrzeć. Śpiewa synowi wzruszającą kołysankę, którą dwukrotnie przerywa żalony okrzyk Suzuki: „Biedna madama Butterfly!”.

Wystrzał z armaty w porcie obwieszcza nadejście statku Pinkertona „Abraham Lincoln”. Widząc go, Butterfly jest przekonana, że Sharpless się mylił, a jej wiara ma być teraz wynagrodzona. Ukochany

STRESZCZENIE LIBRETTA

wraca do niej. Trzeba przyozdobić dom, przystroić go kwiatami, uczynić go wesołym i miłym, aby godnie powitać Pinkertona. Butterfly i Suzuki śpiewają uroczy duet kwiatów. Butterfly ubiera siebie i synka w najlepsze rzeczy. Następnie palcami robi trzy otwory w ścianie domu. Ona, Suzuki i dziecko wypatrują przez nie przybycia Pinkertona. Zapada noc. Suzuki i chłopiec zasypiają. Znieruchomiała Butterfly czeka z niewzruszoną wiarą na powrót człowieka, który ją porzucił.

Akt III

Nastaje świt. Suzuki i Smutek są pogrążeni w głębokim śnie, a Butterfly ciągle wypatruje. Suzuki po przebudzeniu przekonuje ją, by poszła na górę odpocząć, i obiecuje obudzić ją, gdy tylko Pinkerton się zjawi.

Wchodzą Pinkerton i Sharpless. Suzuki jest pełna radosnego zaskoczenia, które szybko ustępuje miejsca przerażeniu, gdy tylko dowie się prawdy. Pinkerton, widząc dowody wierności Butterfly, zdaje sobie sprawę z bezduszości swego postępowania. Następuje dramatyczne trio: Pinkerton, Sharpless, Suzuki. Pinkerton nie mogąc znieść sytuacji, ucieka, pozostawiając Sharplessa, by jakoś z nią sobie poradził. Jest jednak jeszcze czwarta osoba – amerykańska żona porucznika, Kate. Pragnie ona zapewnić synowi Pinkertona i Butterfly lepsze życie.

Butterfly słyszy, że na dole domu są ludzie. Suzuki stara się zapobiec jej zejściu z piętra, ale dziewczyna pojawia się promienna i szczęśliwa, spodziewając się zastać tam męża. Zdaje sobie sprawę z tego, co się zdarzyło, ale nie lamentuje. Pokornie znosi cios i życzy Kate, amerykańskiej żonie Pinkertona, szczęścia. Jeśli Pinkerton przyjdzie, odda mu syna.

Sharpless i Kate wycofują się. Butterfly żegna się z dzieckiem i śmiertelnie rani się mieczem ojca, na którym widnieje napis: „Niech z honorem umiera ten, komu los nie pozwolił żyć z honorem”. Gdy Pinkerton zjawia się, by zabrać syna, Butterfly umiera.

P.U.

Fot. W. Piątek

O SPEKTAKLU

Butterfly jest najgłębszą psychologicznie ze wszystkich postaci Pucciniego. Piętnastoletnia gejsza, która szczerze zakochała się w poślubiającym ją nieco dla zabawy poruczniku amerykańskiej marynarki Pinkertonie, prezentowana jest jako bohaterka dynamiczna i wielowymiarowa: pełna wdzięku narzeczona, namiętna kochanka (jeden z najwspanialszych, po Wagnerowskim Tristanie i Izoldzie, duetów miłosnych), oczekująca powrotu ukochanego wierna żona i kochająca matka. Kreująca jej rolę śpiewaczka musi pokazać różnorodne i niekiedy skrajne emocje, od miłosnego uniesienia i radości aż po rozpacz, która wiedzie bohaterkę do decyzji o odebraniu sobie życia, gdy dowiaduje się, że Pinkerton ma nową, „prawdziwą” żonę. Butterfly to także partia niezmiernie trudna muzycznie, wymagająca od śpiewaczki nie tylko umiejętności oddania dramatycznego wymiaru postaci, ale również znakomitej techniki i kondycji wokalne. Jest obecna na scenie przez całe przedstawienie, a śpiewa niemal przez 90 minut – zupełny ewenement w dziejach opery. Nic dziwnego, że tak złożona postać, zadziwiająco skompilowana jak na swój wiek – w I akcie ma ona lat piętnaście, w drugim o kilka więcej – prowokuje do prób nowego jej odczytania, mającego dokonać reinterpretacji dzieła. W takim właśnie kierunku zmierza propozycja artystyczna Pii Partum, która zdobywała reżyserskie doświadczenie, asystując w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej Mariuszowi Trelińskiemu. Dla reżyserki drugorzędne w budowaniu postaci stają się

Fot. Ł. Szelemej

japońskie realia i czas akcji. Jej bohaterowie są po prostu współczesnymi mieszkańcami wielkiego miasta, ulegającymi jego rytmowi, żyjącymi w nieustannym pędzie. Najważniejsze jest jednak przekonanie, że Butterfly to osobowość dążąca do autodestrukcji, która być może od samego początku wie, że jej małżeństwo z Pinkertonem jest „nieprawdziwe” i że zostanie przez niego oszukana i porzucona. Konsekwentnie zmierza jednak do samozniszczenia, oszukuje się, choć wie, że Pinkerton do niej nie wróci. Jest jednak bohaterką aktywną, działającą w swojej samotności, skonstrastowaną ze słabym i pasywnym Pinkertonem. Jej finałowe samobójstwo zdaje się być nie spełnieniem kulturowego rytuału – zgodnego z sentencją wypisaną na mieczu, którym odbiera sobie życie: „Niech z honorem umiera ten, komu los nie pozwolił żyć z honorem” – ale indywidualnym wyborem, dopełnieniem tego, co było dla niej oczywiste zapewne od samego początku. Reżyserka skupia się na ukazywaniu samoświadomości bohaterki, jej pogłębiającej się samotności, a także dziwnej i tajemniczej przyjemności, jaką daje jej zmierzanie do obranego celu – autodestrukcji.

Szczecińskie przedstawienie nawiązuje do poetyki filmów Lar-
sa von Triera, jest wzbogacone o postać tancerza – alter ego
Butterfly, a także o multimedialne projekcje obrazu współ-
czesnego Tokio.

Piotr Urbański

Madama Butterfly to jedno z najslawniejszych dzieł w repertuarze operowym. Wysmakowana brzmieniowo, multikolorowa partytura

Giacoma Pucciniego opowiada dramatyczną historię związku japońskiej gejszy i porucznika amerykańskiej marynarki, a sposób jej oddziaływania podobny jest poetyce obrazu filmowego.

Autorzy libretta nawiązali do kilku źródeł literackich: francuskiej powieści Pierre'a Lotiego *Madame Chrysanthème*, opowiadania Johna Luthera Longa *Madame Butterfly* i bazującego na nim dramatu Davida Belasco pod tym samym tytułem. Choć główna postać opery Cio-Cio-San swój przydomek zawdzięcza rodowemu herbowi wyrzeźbionemu w kształcie motyla, to można doszukać się w nim głębszej symboliki. Motyl symbolizuje przecież zarówno piękno, jak i kruchość życia. Chryzantema to zarówno kwiat szczęścia, jak i żaloby. Butterfly składa się więc z paradoksów – żyje, by kochać, ale jednocześnie kocha, by umrzeć. Cio-Cio-San uniesiona uczuciem porzuca religię przodków, gorączkowo szukając nowej tożsamości. Uciekając od przeszłości, nie odnajduje jednak przyszłości.

Jej świat rozpada się na naszych oczach w drobny pył, a samobójczy gest ma charakter rytualnego obrzędu. Pomimo premierowej kłeski *Madama Butterfly* szybko osiągnęła sławę, by z czasem – razem z *Traviatą* i *Carmen* – stworzyć triadę najpopularniejszych oper świata.

Piotr Deptuch

Fot. G. Giebas

Fot. W. Piątek

REALIZATORZY

Pia Partum

reżyseria

Absolwentka Akademii Teatralnej w Warszawie. Była asystentka Andrzeja Seweryna (*Tartuffe* Moliera, Teatr TV), Jerzego Jarockiego (*Tango* Mrożka, *Kosmos* Gombrowicza, Teatr Narodowy w Warszawie) oraz Mariusza Trelińskiego (*La Boheme*, *Traviata* Verdiego, Teatr Wielki – Opera Narodowa w Warszawie). Jako asystentka Trelińskiego realizowała wznowienia jego oper (*Eugeniusz Oniegin* Czajkowskiego i *Traviata* Verdiego). Stypendystka Instytutu Sztuki Teatralnej IET w Paryżu i stażystka Comedie Francaise (2005). Zrealizowała pokaz w ramach Laboratorium Dramatu *Córki myśliwego* Moniki Powalisz (Teatr Narodowy w Warszawie, 2007). W 2012 r. wyreżyserowała *Dziedzictwo Estery* Sandora Maraiego (Teatr im. W. Horzycy w Toruniu). Szczecińska *Madama Butterfly* jest jej pierwszą realizacją operową.

Vladimir Kiradjiev

dyrygent

Urodził się w Bułgarii, od 1989 r. mieszka w Wiedniu. Ukończył studia w Akademii Muzycznej w Sofii w zakresie dyrygentury, kompozycji i prowadzenia chórów. Swoje umiejętności doskonalił w Weimarze u Kurta Masura, w Sienie u Franca Ferrary, w Warnie u Karla Osterreichera. W latach 1991–1992 był szefem artystycznym wiedeńskiej Residenzorchester, w 1994 r. – dyrygentem podczas Lucereńskiego Festiwalu Muzycznego, pełniąc funkcję composer in residence.

W latach 1995 i 1996 w Operze Niemieckiej w Berlinie współpracował z reżyserem Götzem Friedrichem oraz śpiewakami Rene Kolo i Matti Salmi-nenem. Od 1996 r. jest stałym gościem na festiwalu operowym w Siguldzie (Łotwa), gdzie współpracuje m.in. z Anną Netrebko, Eliną Garançą, Mają Kowalewską, Nadią Krastewą i Natalią Uszakową. Ścisłe współpracuje z reżyserami Jurijem Alexandrowem i Peterem Sellersem.

Solistami na jego koncertach i podczas nagrań byli: Rafał Blechacz, Ludmil Angelov, Sharon Kam, Guy Touvron i Andrey Korsakov.

Nagrał płyty zarówno z muzyką współczesną, jak i klasyczną. Jest nauczycielem akademickim na Uniwersytecie Muzycznym w Wiedniu. Prowadzi kursy dyrygentury w ramach Międzynarodowej Akademii Letniej Praga–Wiedeń–Budapeszt.

PRACOWNICY OPERY NA ZAMKU – SEZON 2014/15

Dyrektor

Jacek Jekiel

Zastępca dyrektora ds. artystycznych

Jerzy Wołosiuk

Soliści śpiewacy

Soprany: Lucyna Boguszevska, Joanna Tylkowska-Drożdż, Barbara Kubiak*, Ewa Majcherczyk*, Ewa Olszewska*, Gabriela Orłowska de Silva*, Agnieszka Piass*, Anna Rosa*, Anna Wiśniewska-Schoppa*, Aleksandra Wiwała*, Victoria Vatutina*. **Mezzosoprany:** Małgorzata Kustosik. **Tenory:** Hubert Stolarski, Paweł Wolski, Piotr Zgorzelski, Adam Jeleń*, Paweł Skałuba*, Pavlo Tolstoy*, Adam Zdunikowski*. **Barytony:** Tomasz Łuczak, Piotr Kędziora*, Mirosław Kosiński*, Bartłomiej Misiuda*. **Bas-barytony:** Łukasz Goliński*, Janusz Lewandowski. **Kontratenor:** Michał Sławecki*

* współpraca

Aktorzy

Tomasz Ciachorowski*, Wiesław Łągiewka*, Jerzy Zelnik*

* współpraca

Soliści instrumentalni

Ilian Garnetz* – *sprzypce*, Janusz Wawrowski* – *sprzypce*, Sławomir Wilk* – *fortepian*

* współpraca

Orkiestra

Dyrygenci: Jerzy Wołosiuk, Vladimir Kiradjiev (*współpraca*). **I skrzypce:** Danuta Organiściuk* (*koncertmistrz*), Tomasz Rutkowski, Jarosław Wojtasiak (*inspektor orkiestry*), Krzysztof Organiściuk, Anna Kaźmierska, Natalia Lebedeva, Maria Radoszewska. **II skrzypce:** Misza Tsebriy[†], Olga Kharytonova, Krzysztof Buszczyk, Agnieszka Murawska. **Altówki:** Ewelina Drozdowska*, Edyta Hedzińska*, Andrzej Słoniecki*, Marzena Rutkowska, Bogdan Krochmal. **Wiolonczele:** Dariusz Dudziński (*koncertmistrz*), Włodzimierz Żylin*, Małgorzata Olejak*, Bogumiła Wójcik, Mirosława Lignarska, Sylwia Dworzyńska. **Kontrabasy:** Iurii Skakun*, Krzysztof Borkowski. **Flety:** Volodymyr Kopchuk*, Joanna Wojdyło*. **Oboje:** Michał Balcerowicz*[†], Dorota Jakóbska. **Klarnety:** Iurii Kulakivskiy*, Piotr Mróz*. **Fagoty:** Andriy Moroz*, Marcin Szczygiel. **Waltornie:** Walery Keptia*, Serhiy Melnychenko*, Ivan Yurkou. **Trąbki:** Mansfet Masny*, Igor Zuzansky*. **Puzony:** Arkadiusz Głogowski*, Oleksiy Haritonov*. **Tuba:** Sergii Shchur*. **Harfa:** Alicja Badach. **Perkusja:** Renata Bułat-Piecka*[†], Dominika Sobkowiak

* muzyk solista

[†] prowadzący grupę

PRACOWNICY OPERY NA ZAMKU – SEZON 2014/15

Chór

Kierownik chóru: Małgorzata Bornowska. **Soprany:** Małgorzata Górna, Kornelia Iwaćkowska, Małgorzata Kieć, Maria Krahel, Danuta Sowa, Kateryna Tsebriy, Marzena Wiencis, **Alty:** Monika Gałczyk-Lewicka, Małgorzata Kotek, Krystyna Maziuk – *inspektor chóru*, Sylwia Trzyszczyk-Kaczmarek, Marina Waszyńska, Małgorzata Zgorzelska. **Tenory:** Andrzej Budziszewski, Felipe Alonso Céspedes Sánchez, Adam Kacperski, Robin Mamrot, Marcin Scech, Piotr Urban. **Basy:** Dawid Błaszczuk, Dariusz Hibler, Winicjusz Jankowski, Dariusz Kotlarz, Michał Marszałek, Dawid Safin, Jarosław Zadon

Balet

Kierownik baletu: Karol Urbański, Anna Tłokińska – *pedagog baletu*, Martin Meng* (*pedagog gościnnie*), Anna Zajac (*masażystka-rehabilitant*). **Soliści:** Kseniia Naumets-Snarska, Paweł Wdówka. **Koryfeje:** Klaudia Batista, Karolina Cichy-Szromnik – *inspektor baletu*, Christina Janusz, Olga Kuzmina, Monika Marszałek, Aleksandra Zdebska, Vladyslav Golovchuk, Patryk Kowalski, Piotr Nowak, Juri Onyshchenko, Maksim Yasinski. **Zespół baletowy:** Żaneta Bagińska, Daryna Kołodziejczyk, Stephanie Nabet, Olesia Onyshchenko, Jakub Gut, Maciej Jaskólski, Vasyl Kropyvnyi, Mateusz Król

* współpraca

Akompaniatorzy

Irina Paliwoda (*akompaniator chóru i solistów*), Mirosława Białas* (*akompaniator chóru i solistów*), Liliana Kostrzewa (*akompaniator baletu*), Maciej Cybulski* (*akompaniator baletu*)

* współpraca

Inspicjentki

Maria Malinowska-Przybyłowicz, Izabela Mielczarek

Bibliotekarz Opery

Misza Tsebriy

Stroiciel fortepianów

Szymon Piotrowski

PRACOWNICY OPERY NA ZAMKU – SEZON 2014/15

Dział dekoracji i obsługi sceny

Andrzej Snarski – *kierownik*, Łukasz Kołodziejczyk, Ryszard Kotecki, Waldemar Andrzejak, Marek Kmieć, Andrzej Kieć, Filip Misiewicz, Maciej Pieróg, Marcin Stachowicz, Krzysztof Szymański, Stanisław Uroda, Andrzej Brzeskot, Robert Lasek

Dział kostiumów i charakteryzacji

Agata Tyszko – *kierownik*, Katarzyna Meronk, Wiesława Misiewicz, Zofia Stafin, Małgorzata Tatar, Wiesława Zygmunt, Marzena Głuch, Anna Ziętek, Bożenna Sobera, Justyna Szulc-Urban

Dział elektro-akustyczny

Maciej Cybulski – *kierownik*, Zbigniew Carlo, Adrian Jankowski, Dawid Karolak, Paweł Kois, Andrzej Kryński

Administracja

Sekretariat: Beata Paszkiewicz. **Dział finansowo-księgowy:** Elżbieta Cegielska – *główny księgowy*, Monika Sałdan, Ewa Czerwińska, Maria Dziecioł, Elżbieta Huk, Joanna Martyniuk, Sandra Pałys, Mirosław Pieczykolan. **Manager Opery:** Karolina Bindas. **Dział marketingu:** Anna Markiewicz-Czaus – *kierownik*, Kinga Baranowska, Monika Gerlicka, Tomasz Ostach, Marta Peszko. **Dział administracyjno-gospodarczy:** Joanna Prokocka – *kierownik*, Agnieszka Płocha, Paweł Gorczyński, Andrzej Rzeszutek, Andrzej Betka, Janusz Grzegorzczuk, Danuta Kościelna, Bożena Wąsik, Maria Kisiel, Ewa Świerzyńska, Beata Widopska, Marek Pawlonka, Marek Adamczak, Krzysztof Wojdyła. **Dział organizacji pracy artystycznej:** Maciej Mizgalski, Katarzyna Wawrzyniak. **Dział inwestycji i funduszy zewnętrznych:** Anna Korecka – *kierownik*, Roman Kudelnicki, Aleksandra Gruszka. **Dział kadr:** Małgorzata Pigan – *kierownik*, Katarzyna Ładczuk. **Kasa opery:** Iwona Huk, Marzena Kaczmarek-Pudło. **Archiwum:** Urszula Hołubowska. **Wynajem hali:** Joanna Prokocka. **Bhp/ppoz.:** Sebastian Gryckiewicz

Fot. G. Giebas

Fot. L. Szeleméj

Rezerwacja biletów, tel. **91 43 48 106**
kasa czynna wt.–pt. w godz. 12–18
tel. **91 33 37 661 | 512 559 465**
www.opera.szczecin.pl

